

[Stein.]

til at spørge den højtærede Minister, hvorledes Bestemmelsen er at forstaa: om det er Meningen, at en Ejendomsbesidder, hvis han først konverterer fra 5 til 4½ og senere igen fra 4½ til 4, skal have den Fornøjelse 2 Gange at bøde, fordi han har foretaget denne Rentesænkning. Jeg tror, at den højtærede Minister i Sagens Interesse, under Hensyn til den Samfundsinteresse, der knytter sig til en almindelig Rentesænkning, burde gøre sig klart, at der i hele dette Forslag er overmaade liden Opmuntring til Konvertering; der er ikke meget, der frister til en Konvertering, og man burde derfor undgaa Bestemmelser, som virker direkte hemmende paa Konverteringslysten.

Lovforslaget er i øvrigt ret vidtrækkende, og der kunde være Anledning til at gaa ind paa en Række andre Spørgsmaal, f. Eks. Statens Udlaan. Der kunde være Grund til at søge klaret forskellige andre Spørgsmaal, f. Eks. hvorledes Stats-Hypotekbanken vil være stillet, naar denne Lov gennemføres. Men da der er bebudet Udvalgsbehandling, skal jeg afholde mig fra at gaa i Detailler. Jeg nærer paa Forhaand ikke større Tillid til Resultatet af en Udvalgsbehandling — det har Erfaringerne fra dette høje Ting gennem længere Tid vænnet en af med —, men ikke des mindre vilde jeg naturligvis anse det for overordentlig heldigt, om man virkelig kunde forhandle sig til et Resultat, som ogsaa vi fra vor Side kunde tiltræde.

Det andet Lovforslag, der foreligger til Behandling, det lille Lovforslag vedrørende Rentebevillinger, er efter vor Mening ganske overflødig. Det løser ikke nogen som helst Opgave — vi fra vor Side kan i alt Fald ikke tiltræde det.

Jeppesen-Drusebjerg: Den Lov om Nedsættelse af Bankers og Sparekassers Rente, som blev vedtaget i sidste Samling, er af ærede foregaaende Talere betegnet som et første Skridt paa den rigtige Vej, og jeg kan fuldt ud give denne Udtalelse min Tilslutning. Det næste Skridt paa denne Vej er altsaa det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde have ønsket, at dette Skridt var blevet noget større eller noget længere — om man hellere vil. Naar det ikke er blevet det, er der for mig ikke mindste Tvivl om, hvor Skylden ligger. Den ligger i de politiske Magtforhold i Øjeblikket, og disse har jo faaet deres kraftige Understregning gennem de Taler, der har lydt her i Dag, saavel fra konservativ som fra Venstres Side. Naar man har hørt dem,

behøver man ikke at nære Tvivl om, hvorfor Skridtet ikke er blevet længere. Det har sin Grund i, at der ikke har været Mulighed for at opnaa et Flertal paa Rigsdagen for et Skridt af den Art, som det Forslag gav Udtryk for, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte i September Maaned. Men nu ligger Sagen altsaa paa denne Maade, og de Anbefalinger, der er fremsat af de ærede Ordførere for Venstre og for Socialdemokratiet, kan jeg slutte mig til; ogsaa jeg anbefaler en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget. Jeg kan ligeledes slutte mig til, at man gaar videre ad den Vej, som dette Lovforslag betegner, og drager andre Forhold ind under den Rentesækningspolitik, man nu er inde i. Der er jo forskellige Forhold af hel- og halvoftentlig Karakter, hvor der er Mulighed for Nedsættelse af Rentebyrden, og jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at den høje Regering vil tage disse Forhold med ind under Overvejelserne, ikke mindst de Forhold, hvor Staten har direkte Indflydelse paa Rentens Fastsættelse.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, idet de jo er blevet ret udførligt omtalt dels af den højtærede Indenrigsminister, dels af Ordførerne for de andre Partier; men der er dog et Par enkelte Ting, som jeg gerne vil gøre en Bemærkning om.

Der er for det første Spørgsmaalet om den 2 pCt.s Konverteringsafgift, som er blevet omtalt af tidligere Talere, og navnlig den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) mente jo, at denne Bestemmelse vilde træde hindrende i Vejen for den Konvertering, som er Lovforslagets Formaal. Jeg nærer ikke den Tro, som det ærede Medlem gav Udtryk for. Jeg tror, at da Forslaget byder paa Lempelser for Laantagerne i det lange Løb, vil de straffe sig selv, hvis de ikke gaar ind under den foreslaaede Konvertering. Selv med Indbetaling af disse 2 pCt. vil de enkelte Laantagere alligevel i det lange Løb opnaa ret betydelige Fordele, og at de ikke skulde gøre Brug af disse Fordele, forstaar jeg i hvert Fald ikke. I øvrigt gav den ærede Taler jo ikke Udtryk for den Opfattelse, at Afgiften i og for sig er urimelig eller uretfærdig; det var mere denne Frygt for, at Bestemmelsen skulde komme til at virke paa den Maade, at der ikke blev gjort Brug af den Mulighed for Konvertering, som Lovforslaget byder. Jeg tror, det ærede Medlem ser fejl paa dette Punkt.

Hvad angaar de Udtalelser, som blev fremsat af den ærede sidste Taler, er det jo saaledes med Det konservative Parti i